

ਖਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਾ 13.12.2019

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

**ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਰਤਬਾ ਰਖੱਣ ਵਾਲੇ
ਬਦਰੀ ਸਹਾਬਾ ਕਰਾਮ ਰਿਜ਼ਵਾਨਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿਮ ਅਜਮਾਈਨ ਦੇ ਸਦਗੁਆਂ
ਦਾ ਇਮਾਨ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਨਮੋਹਕ ਜ਼ਿਕਰ**

ਸਯੰਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੌਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖਾਮਿਸ ਅਯੰਦਾਹੁਲਾਹ ਤਾਲਾ ਬਿ
ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 13 ਦਸੰਬਰ 2019 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ
ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ, ਟਿਲਫੋਰਡ (ਬਰਤਾਨੀਆ) ਵਿੱਚ ਦਿਤਾ

ਤਸ਼ਹੂਦ, ਤਉਤ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੰਦਾਹੁਲਾਹ ਤਾਲਾ
ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ :

ਬੀਤੇ ਜੁਮਏ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹਜ਼ਰਤ ਹਲਾਲ ਬਿਨ ਉਮਯਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਹਜ਼ਰਤ ਹਲਾਲ
ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ ਜੋ ਤਬੂਕ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ।
ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਜੰਗ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਨਰਾਜ਼ਗੀ
ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗੁੜ ਦੰਡ ਵੀ ਦਿਤਾ, ਜਿਸਤੇ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਬਹੁਤ ਬੇਚੈਨ ਸਨ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ
ਵਿੱਚ ਝੁਕਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਸਤਗਫਾਰ ਤੇ ਤੋਬਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ । ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨੇ ਸਹਾਬਾ ਦੀ
ਕਰਜ਼ੀ ਇਬਾਦਤ ਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਰਜੋਈਆਂ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਹਲਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ
ਸਨ ਰੱਬ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਪਰਵਾਨ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਬਾਰੇ ਰੱਬ ਨੇ ਆਇਤ ਨਾਜ਼ਲ
ਕੀਤੀ । ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ : ਇਸ ਬੀਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗਲੋਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ
ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ।

ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਨਾਲ ਨ ਜਾਣ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ,
ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੱਦ ਬਿਨ ਕੈਸ ਸੀ । ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ
ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰੋਮੀਆਂ ਨਾਲ ਜੰਗ ਲਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲੋਗੇ ? ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਬਹਾਨਾ

ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸਤਰੀਆਂ ਕਰਕੇ ਫਿਤਨੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਤਰੀਆਂ ਹਨ, ਘਰੇਲੂ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਹਨ, ਕੁਝ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਇਉਂ ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ । ਇਸ'ਤੇ ਰੱਬ ਨੇ ਇਹ ਆਇਤ ਨਾਜ਼ਲ ਕੀਤੀ :

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَلَّا نَبْرَيْتُنِي لَا فِي الْفِتْنَةِ سَقْطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُجِيْكَةٌ بِالْكُفَّارِ

ਅਤੇ ਇਹਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਫਿਤਨੇ ਵਿੱਚ ਨ ਪਾਓ, ਖਬਰਦਾਰ ਉਹ ਫਿਤਨੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਨਰਕ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਪਾਸਿਓ ਘੇਰ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਹੈ । ਮਦੀਨਿ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਅਬੂਲ ਹੈਸਮ ਬਿਨ ਤੇਹਾਨ ਦਾ ਇਕ ਖੂਰ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਪਾਣੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸੀ । ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਪੀਤਾ ਅਤੇ ਪਸੰਦ ਛਰਮਾਇਆ । ਇਸ ਯਹੂਦੀ ਦਾ ਘਰ ਮੁਨਾਫ਼ਕਾਂ ਦਾ ਗੜ੍ਹ ਸੀ । ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਖਬਰ ਮਿਲੀ ਕਿ ਮੁਨਾਫ਼ਕ ਉੱਥੇ ਇਕੋਠੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਬੂਕ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨਾਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਨ । ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਅਮਾਰ ਬਿਨ ਯਾਸਿਰ ਨੂੰ ਛਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਜਾਓ ਅਤੇ ਇਹਨਾ ਨਾਲ ਜਾਕੇ ਇਹਨਾ ਗਲਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ ਜੋ ਇਹਨਾ ਨੇ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ । ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਣਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ । ਜੱਦ ਅਮਾਰ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਖਿਮਾ ਯਾਚਨਾ ਕਰ ਲੱਗੇ ।

ਬਹਿਰਹਾਲ ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਸਨ । ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨਸੂਬੇ ਬਣ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਨ ਜਾਇਆ ਜਾਏ । ਮੁਨਾਫ਼ਕ ਇਹਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਯਹੂਦੀ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਕਸਾ ਰਹੇ ਸਨ । ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਬਹਾਨੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਬਹਾਨੇ ਬਣਾਏ । ਅਰਥਾਤ ਵਾਪਸ ਪਰਤਨ'ਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਕੇ ਬਹਾਨੇ ਬਣਾਏ । ਬਹਿਰ ਹਾਲ ਆਪਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਰੱਬ ਉਪਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ।

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਇਹ ਮਰਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੱਦ ਕਿਸੇ ਸਫਰ ਤੋਂ ਮਦੀਨਿ ਪਰਤਦੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਦੋ ਰਕਾਤ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਦੇ । ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੱਦ ਆਪ ਤਬੂਕ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਤਾਂ ਮਦੀਨਿ ਵਿੱਚ ਸਵੇਰੇ ਚੜ੍ਹੇ ਦਿਨ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਦੋ ਰਕਾਤਾਂ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹੀ । ਨਮਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਆਪ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਆਏ । ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਲੋਕ ਵੀ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆਏ ਜੋ ਜਾਣ ਬੁਝਕੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ । ਉਹ ਆਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਨ ਕੋਈ ਉਜ਼ਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ । ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅੱਸੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸੀ । ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਇਹਨਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਬੂਲ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਗੁਜ਼ਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ

ਦੀ ਬੈਅਤ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾ ਲਈ ਇਸਤਗਫ਼ਾਰ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ । ਪਰੰਤੁ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਨ ਵਰਨਣ ਲੰਘ ਚੁਕਿਆ ਹੈ ਹਜ਼ਰਤ ਹਲਾਲ ਬਿਨ ਉਮਯੋਂ, ਹਜ਼ਰਤ ਮਰਾਰਹ ਬਿਨ ਰਬੀਅ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਕਾਬਿ ਬਿਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕੋਈ ਝੂਠਾ ਉਜ਼ਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬਦ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਨੂੰ ਝਲੱਣਾ ਪਿਆ । ਬਹੁਤ ਰੋਂਦੇ ਰਹੇ, ਗਿਜ਼ਗਿਜ਼ਾਉਂਦੇ ਰਹੇ, ਰੱਬ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਤੌਬਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਝੁਕਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਛਿਰ ਰੱਬ ਨੇ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾ ਦੀ ਤੌਬਾ ਕੁਬੂਲ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਵੀ ਕਰ ਦਿਤੋਂ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ : ਦੂਜੇ ਸਹਾਬੀ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਹਜ਼ਰਤ ਮਰਾਰਹ ਬਿਨ ਰਬੀਅ ਆਮਰੀ ਹਨ । ਹਜ਼ਰਤ ਮਰਾਰਹ ਬਿਨ ਰਬੀਅ ਆਮਰੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਅੰਸਾਰ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਓਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਬਨ੍ਹ ਉਮਰੋ ਬਿਨ ਔਫ ਨਾਲ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਮਰਾਰਹ ਨੂੰ ਬਦਰ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸੋਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ । ਬੁਖਾਰੀ ਅਤੇ ਸਹਾਬਾ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਉਪਰ ਅਧਾਰਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾ ਦਾ ਬਦਰ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਇਹਨਾ ਤਿੰਨ ਸਹਾਬਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ ਜੋ ਤਬੂਕ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ ਸਨ, ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਲੰਘ ਚੁਕਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਜ਼ਰਤ ਮਰਾਰਹ ਦਾ ਕੋਈ ਵਖੱਰਾ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਕਾਬਿ ਬਿਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹੀ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਨ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਹਲਾਲ ਬਿਨ ਉਮਯੋਂ ਬਾਰੇ ਬੀਤੇ ਜੁਮੇਂਦੇ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰ ਚੁਕਿਆ ਹਾਂ ।

ਅਗਲੇ ਸਹਾਬੀ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਉਹਨਾ ਦਾ ਨਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਤਬਾ ਬਿਨ ਗਜ਼ਵਾਨ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਤਬਾ ਬਿਨ ਗਜ਼ਵਾਨ ਆਪ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਤੱਵਾਂ ਸੀ ਜੋ ਸੱਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਲਾਮ ਕੁਬੂਲ ਕਰਕੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ । ਇਥਨੇ ਅਸੀਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਤਬਾ ਨੇ ਜੱਦ ਹਬਸ਼ੇ ਵੱਲ ਹਿਜਰਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹਨਾ ਦੀ ਉਮਰ ਚਾਲ੍ਹੀ ਸਾਲ ਸੀ । ਜੱਦ ਉਹ ਹਬਸ਼ੇ ਤੋਂ ਮੱਕੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਅਜੇ ਮੱਕੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਨ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਤਬਾ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਨਾਲ ਮੱਕੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਕਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਮਦੰਨਿ ਵੱਲ ਹਿਜਰਤ ਕੀਤੀ ।

ਜਿਹਾਦ ਬਿਸੈੰਡ (ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ) ਦੀ ਅਗਿਆ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਕੁਰਆਨੀ ਆਇਤ ਸਫਰ 2 ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਨਾਜ਼ਲ ਹੋਈ । ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗੋਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਤੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਖਣ ਲਈ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਚਾਰ ਵਿਉਂਤਾਂ ਧਾਰਣ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਅਤਿ ਉੱਤਮ ਸਿਆਸੀ ਯੋਗਤਾ ਤੇ ਜੰਗੀ ਦੂਰਬੀਨੀ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਉਂਤਾਂ ਇਹ ਸਨ ।

ਪਹਿਲੀ ਇਹ ਕਿ ਆਪ ਨੇ ਖੁਦ ਸਫਰ ਕਰਕੇ ਆਲ੍ਹੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕਬੀਲਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਸੀ ਅਮਨ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਅਹਿਦਨਾਮੇ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਮਦੰਨਿ ਦੇ ਆਲ੍ਹੇ ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਖੇਤਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਜਾਏ ।

ਦੂਜੀ ਇਹ ਕਿ ਆਪ ਨੇ ਖਬਰਾਂ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਮਦੰਨਿ ਨਾਲ ਲਗਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਰੈਸ਼ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਿਤੱਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕੁਰੈਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਵਿਰਾਰ ਰਹੇ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੇਖਰ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਇਉਂ ਮਦੰਨਾ ਅਚਨਚੇਤ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੋ ਜਾਏ ।

ਤੀਜੀ ਇਹ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਭਿਜਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਕ ਇਹ ਅਸਲਾ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਮੱਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਲ੍ਹੇ ਦੁਆਲੇ ਵਸਦੇ ਗਰੀਬ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਦੰਨਿ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਣ ਮਿਲਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਜਾਏ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਲਮ ਕੋਮ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਜਾਏ । ਅਰਥਾਤ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਕੁਰੈਸ਼ ਦੇ ਜੱਥਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਮਦੰਨਿ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਜੱਥਿਆ ਵੱਲ ਭਜੋਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਣ ਮਿਲਣ ।

ਰੋਥੀ ਵਿਉੰਤ ਆਪ ਨੇ ਇਹ ਧਾਰਣ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਪ ਨੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਵਪਾਰਕ ਜੱਥਿਆਂ ਦੀ ਰੋਕਬਾਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੱਕੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਵੱਲ ਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਮਦੰਨਿ ਦੇ ਨੇੜਿਓ ਲੰਘਦੇ ਸਨ । ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜੱਥੇ ਜਿੱਥੋਂ ਜਿੱਥੋਂ ਲੰਘਦੇ ਸਨ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਦੁਸ਼ਮਲੀ ਦੀ ਅੱਗ ਲਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ।

ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਜੱਥੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੱਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਸੁਸੱਜਿਤ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜੱਥਿਆਂ ਦਾ ਮਦੰਨਿ ਦੇ ਨੇੜਿਓ ਲੰਘਣਾ ਕਦੇ ਵੀ ਖਤਰੇ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਤੀਜੀ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਕੁਰੈਸ਼ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਵਪਾਰ ਉਪਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਰੈਸ਼ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਤਿਚਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸੁਲਾਹ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀ ਤੇ ਝੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਾਧਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਦਾ ਮਾਰਗ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ । ਸੋ, ਇਤਹਾਸ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਾਖੀ ਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਗਲੋਂ ਨੇ ਅਖੀਰ ਕੁਰੈਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਲਾਹ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਜੱਥਿਆਂ ਦੀ ਰੋਕ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਦਖਲ ਸੀ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਤਬਾ ਬਿਨ ਗੁਜ਼ਵਾਨ ਦੀ ਮਦੰਨਿ ਵੱਲ ਹਿਜਰਤ ਦੀ ਘਟਨਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਬੀਉਲ ਅਵੱਲ ਦੇ ਮਹੀਨਿ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਿਜਰੀ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕ ਨੇੜਲੇ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਉਬੈਦ ਬਿਨ ਹਾਰਸ ਮਤਲਬੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਿੱਚ ਸੱਠ ਸੁਤਰ ਸੁਆਰ ਮੁਹਾਜਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਜਥੋਂ ਤੋਰਿਆ । ਜੱਦ ਇਹ ਲੋਕ ਸਨੀਆਤੁਲ ਮਰਾਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਰੈਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਸੌ ਸੁਸ਼ਸਤਰ ਨੌਜ਼ਾਨ ਅਕਰਮਾ ਬਿਨ ਅਬੂ ਜਹਿਲ ਦੀ ਕਮਾਨ ਵਿੱਚ ਢੇਰ੍ਹਾ ਲਈ ਬੈਠੇ ਹਨ । ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਇਆ, ਪਰੰਤੂ ਮੁਸ਼ਰਕਾਂ ਦਾ ਦਲ ਇਹ ਖੋਡ ਖਾਕੇ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਫੌਜ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹੱਟ ਗਿਆ । ਮੁਸ਼ਰਕਾਂ ਦੇ ਦਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਕਦਾਰ ਬਿਨ ਉਮਰੋ ਅਤੇ ਅਤਬਾ ਬਿਨ ਗੁਜ਼ਵਾਨ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਆਣ ਰਲੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਲੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਨ ਪਰ ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਰਕੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਤੋਂ ਡਰਿਆਂ ਹੋਇਆਂ

ਹਿਜਰਤ ਨ ਕਰ ਸਕੇ ਸਨ। ਇਹ ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਸੀ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚੋਕਸ ਦੇਖਕੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦੇਖਕੇ ਕਾਫਰਾਂ ਨੂੰ ਲੜਾਈ ਦੀ ਹਿੱਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

ਹਜ਼ਰਤ ਅਤਬਾ ਬਿਨ ਗਜ਼ਵਾਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤੇ ਗੁਲਾਮ ਖ਼ਬਾਬ ਨੇ ਜੱਦ ਮੱਕੇ ਤੋਂ ਮਦੰਨਿ ਵੱਲ ਹਿਜਰਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਰਿਵਾਇਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਥਕਾਤੁਲ ਕੁਬਰਾ ਵਿੱਚ ਤੋਕਬਾ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਉਪੱਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਸਲਮਾ ਅਜਲਾਨੀ ਦੇ ਘਰ ਪੜਾਅ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜੱਦ ਹਜ਼ਰਤ ਅਤਬਾ ਮਦੰਨਿ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਾਦ ਬਿਨ ਬਸ਼ਰ ਦੇ ਘਰ ਪੜਾਅ ਕੀਤਾ। ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਤਬਾ ਬਿਨ ਗਜ਼ਵਾਨ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਦਜਾਨਹ ਵਿੱਚ ਭਾਈਬੰਦੀ ਕਰਾਈ ਸੀ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ : ਹਜ਼ਰਤ ਅਤਬਾ ਬਿਨ ਗਜ਼ਵਾਨ ਦੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਇੰਸ਼ਾਅਲਾਹ ਤਾਾਲਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਕਰਾਂਗਾ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ : ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਇਕ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰੋਜ਼ਨਾਮਾ ਅਲਫ਼ਜ਼ਲ ਦੀ ਵੈਬਸਾਈਟ ਅਸੀਂ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਲਫ਼ਜ਼ਲ ਦੇ 106 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੰਦਨ ਤੋਂ ਅਲਫ਼ਜ਼ਲ ਆਨ ਲਾਈਨ ਐਡਸ਼ਨ ਦਾ ਅਰੰਭ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਖਬਾਰ ਅੱਜ ਤੋਂ 106 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਕਾਦੁਰ ਰਜੀ ਅਲਾਹ ਅਨਹੁ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਖ਼ਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਅਵੱਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਤੇ ਦੁਆਵਾਂ ਨਾਲ 18 ਜੂਨ 1913 ਈ. ਨੂੰ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਦ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲਹੌਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ, ਫਿਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਕਾਦੁਰ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਬਵਾਹ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣਾ ਅਰੰਭ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਕਦੀਮ ਉਰਦੂ ਰੋਜ਼ਨਾਮਾ ਅਖਬਾਰ ਦਾ ਲੰਦਨ ਤੋਂ ਆਨ ਲਾਇਨ ਐਡੀਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 13 ਦਸੰਬਰ 2019 ਈ. ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਰਾਹੀਂ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਥਾਂ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਸ਼ਾਅਲਾਹ ਜੁਸ਼ੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ : ਦੋ ਮਰਹੂਮੀਨ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਦੇ ਮੈਂ ਜਨਾਜ਼ੇ ਪੜ੍ਹਵਾਂਗਾ, ਇੰਸ਼ਾਅਲਾਹ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕਰੋਮਾ ਸਯੱਦਾ ਤਨਵੀਰੁਲ ਇਸਲਾਮ ਸਾਹਿਬਾ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕਰੋਮ ਮਿਰਜ਼ਾ ਹਫ਼ੀਜ਼ ਅਹਮਦ ਸਾਹਬ ਮਰਹੂਮ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸਨ। 7 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ 91 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵਡਾਤ ਹੋਈ।^{وأنا أليه راجعون} ਰਾਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਕਾਦੁਰ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਨੇਕ ਸਹਾਬੀ ਹਜ਼ਰਤ ਮੀਰ ਹਸਮੁੰਦੀਨ ਸਾਹਬ ਦੀ ਪੜ੍ਹਪੋਤੀ ਸਨ। ਹਜ਼ਰਤ ਸਯੱਦ ਮੀਰ ਹਾਮਦ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਬ ਦੀ ਪੋਤੀ ਸਨ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਖ਼ਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਸਾਨੀ ਰਜੀ ਅਲਾਹ ਅਨਹੁ ਦੀ ਨੂੰ ਸਨ। 1928 ਈ. ਵਿੱਚ ਸਿਆਲਕੋਟ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਨ। ਜਨਵਰੀ 1948 ਈ. ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਮਿਰਜ਼ਾ ਹਫ਼ੀਜ਼ ਅਹਮਦ ਸਾਹਬ ਨਾਲ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਹਜ਼ਰਤ ਖ਼ਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਸਾਨੀ ਦੀ ਨੂੰ ਬਣੀ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 1956 ਈ. ਤੋਂ ਲੈਕੇ 2008 ਈ. ਤੱਕ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 48 ਸਾਲ ਮਰਕਜ਼ੀ ਲਜਨਾ ਦੀ

ਮੈਕ੍ਰੋਟਰੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਬਜਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਤੌਫ਼ੀਕ ਮਿਲੀ। ਹਜ਼ਰਤ ਖਲੀਫਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਹਨਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਵਾਲਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਤਹਜ਼ੂਦ ਦਾ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰਖੋਣ ਵਾਲੀ ਸਨ। ਇਹਨਾ ਦੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਰਾਤ ਇਹ ਛੋਤ ਹੋਈ ਹਨ ਇਸ ਰਾਤ ਵੀ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤਹਜ਼ੂਦ ਪੜ੍ਹੀ ਤੇ ਸੋਂ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾ ਦੀ ਵੱਡਾਤ ਹੋ ਗਈ। ਅਲੱਹ ਤਾਲਾ ਇਹਨਾ ਨਾਲ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਭਰਿਆ ਵਰਤਾਉ ਕਰੇ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦਰਜਾ ਬੁਲੰਦ ਕਰੇ।

ਦੂਜਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਮਰਹੂਮਾ ਸਿਸਟਰ ਹਾਜ਼ਰ ਸ਼ਕੂਰਾ ਨੂਰ ਸਾਹਿਬਾ ਦਾ, ਇਹ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਵੱਡਾਤ ਪਾ ਗਈ ਹਨ। أنا لله و أنا إلیه راجعون ਆਪ 1927 ਈ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਨ। ਅਰੰਭਕ ਸਮਾਂ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਡੀ ਸੀ ਵਿੱਚ ਲੰਘਾਇਆ। 1979 ਈ. ਵਿੱਚ ਆਪ ਨੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਤੇ ਕਲਮਾ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਦ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਤੇ ਅਹਮਦੀਅਤ ਹੀ ਹਕੀਕੀ ਧਰਮ ਹੈ, ਸੋ, ਆਪ ਨੇ ਬੈਅਤ ਕਰ ਲਈ। ਆਪਨੂੰ ਖਿਲਾਫਤ ਦਾ ਅਤਿਅੰਤ ਅਦਬ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਤੁੰਘਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ। ਨਮਾਜ਼ ਬਾ ਜਮਾਤ ਦੀ ਪਾਬੰਦ ਸਨ। ਅਲੱਹ ਤਾਲਾ ਇਹਨਾ ਨਾਲ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਭਰਿਆ ਵਰਤਾਉ ਕਰੇ, ਇਹਨਾ ਦੇ ਦਰਜੇ ਬੁਲੰਦ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਲੱਹ ਤਾਲਾ ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਤੇ ਨੇਕ ਤੇ ਵਡਾਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹੋਰ ਲੋਕ ਵੀ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ।

Khulasa Khutba Jumma 13.12.2019

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Translated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi Desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)

Toll Free Shoba Noorul Islam-1800-3010-2131